

ΑΓΝΩΣΤΕΣ ΣΕΛΙΔΕΣ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

Η ΑΝΑΤΙΝΑΞΙΣ ΤΟΥ ΒΡΙΚΙΟΥ “ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ,,

Οι πειρατοί τεῦ Αιγαίου. 'Η σιχημωνία τεῦ [Παιανιάποτη]. 'Ο ήρωας εργασέφες Μπισέν. Μιώ νύχτα τρικυμίας. 'Η δύνησις τεῦ κυβερνήτου. 'Σπεν εἰ πειρατοὶ ἐγνωῖσται, Ἐργάτορες καὶ αὐτέσσιστοι. Μὲ τὴ βρυαλίδα στὲ χέρι. Τὸ τρόμερο κλεᾶστορα. 'Ειδα τραγικῶς ἔμεραμά στην Ἀστυνάλαια, ἀλλ. ἀλλ.

Α τελευταία χρονία της Έλληνας και της Επαναστάσεως, χριάδες Έλληνων πειραιώντων λεγόταν συντηματάς τις ακτές της Μεσογείου καὶ τούς Αιγαίους καὶ ἐπεινέντο ἔνανθρωπον τὸν ἐμπορικὸν πλαίσιο, ἀδιαφορῶντας ἂν αὐτά ήραν ἔχθρικά ή φίλων καὶ : Γαλλικά ή Ἀγγλικά, Ρωσικά ή Τουρκικά.

Οι ναυάρχοι Ντέ Ρινό καὶ Κόδριγκτον, διοικοῦται τῆς Γαλλικής καὶ τῆς Αγγλικής μοίρας τῆς Μεσογείου, ἐνόψειν καὶ μὲ τοὺς Ρωσούς, είχαν ὄχισε ἀγροῦ καὶ ἔσοντο τοτὶ πολέμο ἐναντίον τῶν τελείων αὐτῶν πονηρῶν. Ηστόλλη πειραιώνται πλοῖα ἵζαν προφεθῆ ἀπό τὸ στόλο τῶν σημαίων, μεταξύ τῶν ὅπουν καὶ τοῦ ὄρασιο βρέκειον παναγιότης».

Κατά τὴν ὥρα τῆς αὐλακωσίας, τοῦ, ὁ «Παναγιώτης» εἶχε πλήρωμα 66 ἀνδρῶν. «Ωδηγήθηκε ἀπὸ τὸ συμβούλιο στόλο στὴν Αλεξανδρεῖα, διον τὸ πλήρωμον τὸν ἐπιβαθύσθη στὶς Μάγισσας. Γάλλικη κοφθέτα, ἡ ὁπλιὰ ἔγειρε γὰρ τὴ Σινάνην.

Ο Γάλλος σημαντώρος Μπουσόν ανάλογε τύπων κυριεύοντα τον «Παναγίωτη». Τοῦ ἔδουσαν πλήρωμα ἀπὸ 21 ἄνδρας, ἀπὸ τοὺς διοίκους οἱ δεκατέπετε ήσαν Γάλλοι καὶ οἱ ἄλλοι Ἑλλήνες ἐθέλονται.

Οι «Παναγιώτες» θύν συνόδους τη «Μεγάλωσαν» πατέρειδι της και τα δινό πλοϊα σεινίκης μαζί ἀπό την «Αλεξανδρούπολη». Μά, κατά την νύχτα της 4 Νοεμβρίου 1827, ἀγριά καταγής καί κυριωτικά ζέσπαστα στὸ πλέοντας και τα δινό πλοϊα, ποὺ τάλενεν μ' ἀπόγνωστον ναυτικὸν τῶν σπουδείων τῆς φύσεως, ἀποχωρούστηκαν.

Τότε ὁ Μισσόν βλέποντας πώς ἦταν αἰδίνατο νῦ συνεχίση τὸ ταξιδί του μ' αὐτὸ τὸν καιφό, ἀναγκάστηκε νῦ καταφύγη στὴν Ἀστυπάλαια, κοντὰ στὴν δύοις ἔπλεις.

Μά, μόλις το βρήκα προσέγγισε στην γῆσα,
δύν από τούς "Ελλήνες ναῦτες των ἔπεων στην
βλάσσα ποτίζειν καὶ δραπέτευσαν καθηπτῶντας. Ο
Μπασόν, ὁ δύοις ταξιδίνεις ἀφετά χρόνια
τώρα στὸ Ἀλγαΐο, ἥζετε πάς οἱ νησιώτες ἵστο
τηροῦσαν πολὺ τοὺς πειρατές, γιατὶ τοὺς ἐφο-
βούντοντας, καὶ γι αὐτὸς τοὺς ἑδίνων συγχρ. βοη-
θεῖα καὶ καταργήμενοι. Φθονήμενοι λουτόν μήρτος
οἱ ναῦτες ποι τοῦ δραπετεύσαν σπεννυθμοῦ με τοὺς κατοίκους τοῦ
νησιοῦ καὶ τοῦ σπήλαιον κακοῦ παγίδα. ἀπεργούσα μετά σημαντικοῦ
τοῦ πλιότου τοῦ Τροφεντέν, ὁ δύοις τοῦ κορυφῆς καὶ για δείπνο
οὺς πλοιώρχος, τὸν ἀποκαρυωθμὸν μέμπος απὸ τὴν "Αστεράλαμα. Καί
τσι, ποτὲ ὅμοι τὸν ἀλιώ καιροῦ ἀνοίκων τὰ πανί τους καὶ Ἐκπινάκι

Μά ὁ ἄνεμος, ποὺ ὡς ἔκεινή τη στυγίων φυσώσας ἀγριός καὶ δι-
νατός, ἔπειτα ξέπλευσε τη πανί ξεφύσουσαν κι ὁ «Παναγιώτης»
νόλις καὶ μετὰ βίας κατόδημος νά προσωφήσῃ ἑνα-δνό μιλλία.

Ο Μπασόν, τού δύοντι τά μάτια δέν ξεκόλλοι-
ουν από τις άπεις της 'Αστυπαλίας, νά έδινε τό-
παντα για νά βρισκανταν έξενη τή στηγή άνωγκά
στο πελαγός, έκτεθεμένους έστιο κών στη μεγαλείτε-
ρη τραχιά. Ωι προτιμούσα νά παλέψη στο μικρό
ληφθαριό τους έναντιον μίλων τῶν σταγείων τῆς φί-
σεως, παρά με τοὺς τρομεροὺς 'Ελλήνας πειρατάς,
τοὺς δύοντι από στηγή σ' στηγή περίμενε νά ξε-
κοβάνθων από την 'Αστυπαλία.

Τὸ βρίκιο ἐντομεταξὺ εἶχε ἀκινητήσει σχεδὸν στὴ θέσι του.

Τέλος, κατά τη διάρκεια της νύχτας, έναν τόπο φεγγάρου έχουμενος δηλα την έκπτωση που σκοτεινοί Αιγαῖοι, δ. Μπισόν είδε με τό χαίλι του νά ζευκούν από την άκτη της Αστυπαλίας δύο μεγάλες βάθειες, δει- θυνόμενες πόδες των «Παναγιώτρων». Κατέλαβε αὐτές σαν δύο έπιχνειού τοπίο η Ελλάς, έλαβε οντοτούς ήθελαν α' άναστατάζειν το άγρια-

λωτισμένο πειρατικό βρίκιο.

Ο Μπασόν κάλεσε τότε τον Τρεμεντών κοντά του και τού είπε : — Φέλε μου, καθώς φαίνεται, σε λίγο διλα θα έχουν τελειώσει για μας. Δεν θα ξαναδούμε πειά τη Γαλλία... Πρέπει ώστοσο με τό θάνατο μας νύ ταυτοίζουμε στην πατρίδα μας και σε όλους τούς ναυτικούς ποι ταυτίζουμε σ' αυτές τις θάλασσες... Πρέπει οι δαμανούμενοι αυτοί πειρατές να μή κυνηγεύουν τό πλοϊο πού μοι έπιπετηκάρη ο ναναρός μας και νύ πεθάνουν κάτω από τα ίδια συντρίμμια με μας... Γ' αυτό θ' άνατινάξω τὸν «Παναγιώτη» στον άέρα!...

Ο Τρεμεντέν, χωρὶς ν' ἀπαντήσῃ στὰ λόγια τοῦ καπετάνιου του, τοῦ ἔσφιξε ἀμύλητος τὸ χέρι, γιατὶ ὁ ἴδιος ἡρωϊσμὸς τὸν ἐμψήχωνε καὶ αὐτὸν.

"Οταν οι βάρκες πλησίασαν τὸ καράβι, οἱ ἀπόστοι βολῆς τουφεκιοῦ οἱ Γάλλοι εἶδαν ὅτι στὴν καθεύδην ἀρτὸς ἐξέβαναν καρινὶ ἔχηταν λιπαραῖ. Δὲν ἕπταρε καρινὶ ἐλτὸς ὅτι μικρούσσαν νὰ νιζήσουν ἑνὸς ἐγχόρῳ τόσο μεγαλειψέρῳ τῶν στὸν ἄριθμῷ. σηρέδων ἔξα πλάσιο. Τότε δὲ³ οἱ Γάλλοι ναῦτες, ποὺ ἥσαν ὃς ἐπὶ τὸ πλεύσιον ἡρωικὰ παιδί της Βρετανίας καὶ ἀπάτειο τὸ καπετάνιον τους, προκειμένων νὰ παραδοθοῦν, ἀποφάσανταν νὰ ποιήσουν ἀριστὰ τῇ ζωῇ τους.

'Ο Μπισσόν τους ἐνεθάρσουν να αἴτως μὲ τὰ λόγια καὶ δινόντας τὸ παραδίγμα, ἐπινοούμενοι ποδῶς ἐναγόντων

"Οἶμεν ἃ γέλλεται τὸν ἀναπόδαμον. Τοῦτο πά-

Οὐοι οἱ Γαλάται τὸν εμπήκησαν. Τον κα-
χον ὅμως, γιατὶ οἱ πειραταὶ ἀδικοῦσσαν τέ-
τελος τὶς σφαγίες, ἔξαρκοινθούσαν τὸ δρόμο
τοὺς πρὸς τὸ πλοῖο, τὸ δόπιο τέλος ἐδιπλά-
σσαν.

Τότε ὁ Μπισσόν ἀνοίξε ἔνα φυτῆλι και πήγε και στάθηκε μπρὸς τὴν πόρτα τῆς αρχιτεκτονικής τοῦ πλαίσιου, ἐνώ συγχρόνως πανοραμικῶς ἀνήσυχος τὰ κινήσιες τῶν πειρατῶν, τῶν ὅποιων, ἀνάμεις αὐτῶν πυροβολισμούς, ἀποτελεῖ τὶς βλαστήμες.

Τέλος, οι "Ελλήνες" έφυγαν τους γάντζους τους έπάνω στὸν «Παναγιώτη».

Ο πλάτων Τρεμεντέν πλαισίας τότε τὸ γεννών καπετάνιο του, τοῦ ὄποιον ἔχεσθαι τὰ προθέσεις. Ήγήγανε νὰ συμμειρισθῇ τὴν τύχην του. Μα ὁ Μπούσον δὲν ἥθελε μάτια τέτους θυσίας καὶ ἐδόμπιξε τὸν ψαροφαλέον απὸ τὸν πλάτωνα ποιηθῆ διά τῆς φαγής.

— Φύγε, τοῦ εἴτε, σὲ ξεκαθάρω... Ζήσε γάρ τη Γαλλία, η οποία έχει άνάγκη παιδιών σαν καὶ σένα ... Ζήσε γάρ.., χρόνου μου!.. Θέλω να τάξεις να βρίσῃς, έκει κάτω στην μαρζιφάνη μας Βρετανών, την άγαπητή μου ἀδελφή καὶ νά της τῆς ὅτι σ' αὐτήν είχα ἀμφισσόμενές δύες μου τις σκηνές κατά τις τελετώπιες μου στηγάνω.., Νά της της αἰώνιη ὄμη πέθανον διότους πεδίωνον όλοι οι Βρετανών, σάν δύοις!..

Οι Ελληνες ἀντέστελλαν μητρικά καταγόμενα το

— Εὐτούς ταῦτα ἔδει διατίθεσθαι. Μηδέποτε φέρεται πολιτικόν

— Επιτρέψ, πιλοτε ! είτε τότε ο πρωτοχώρος Μησόδον απαλλασσομένος από τὴν περίπτωσι τοῦ Τρεμεντέν... Είναι ἀκόμη καιρὸς νὰ φύγεις... Εἰδοποιήσεις καὶ τοὺς ναῦτες νὰ σωθῶν.

Ο Τριηντεύς προμαχός φωνάζει μιλώντα σε ουρανός γιατί εγώ
γλύτωσει από τά ζέρια τῶν νικητῶν, νά πέσουν στή-
θάλασσα γύν οισθοῦν. "Οταν ἔπεσαν ὄλοι, ἔπεσε τέ-
λος καὶ αὐτός, προστινχόνευος στὸ Θεό ὑπὲρ τῆς πο-
νιαῖς τῶν.

..... Εξαφάνια μια τρομακτική έκρηξης αντήχησε και δ «Παναγιδίτις», μέσα σ' ένα δλοκύντωμα, συσσάστηκε σε άνωμπτη συντριβμα, γεμίζοντας όλο το πλέιανος γύρω... .

Ο Μπισόν τὸν εἰλεῖ ἀνατινάξει στὸν ἄρεον.
Όταν σὲ λίγο ὁ ἥλιος πρόβατος λαμπτούσης
μὲ τὶς ἀράτες τοῦ θεοῦ λαμπάσα, στὴν δόπεια πρὸ^τ
διάγον εἰλεῖ ἐκτυλιζθῆ τὸ τρομερὸν αὐτὸν δράμα, καὶ
τὴν παραδίπη τῆς Ἀστωταλαίας, στὴν ὅποια βρισκόν-
ταισαν μερικούς απὸ τὰ σταντίφαμα τοῦ «Παναγό-
τηρος», ἀνατινάξει μετέλι τῶν φονευθέντων κατὰ
τὴν ἀνατινάξει πειρατῶν.

Στήν παραλία ἐπίσης βρισκόντουσαν ζωντανοί με-

Η ΑΓΑΠΗ ΠΡΟΣ ΤΑ ΒΙΒΛΙΑ

≡≡≡ Ο ΜΕΓΑΛΕΙΤΕΡΟΣ ΒΙΒΛΙΟΦΙΛΟΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ ≡≡≡

‘Η ιστορία τεῦ συμβιβλαιγράφευ Μπενλάρ. ‘Η βιβλιεψιδία του. Μένν τεν χαρά, ἀπόλαυσις, πορεγρία, ἕδεν γ, γλεντι τα πολλά βιβλία. Πᾶς μετέβαλε τα σπίτι του σε βιβλιοθήκη. Τέ κηρυξέ πορετήτη της βιβλιεψιδίης του. ‘Ο Ἐρχεις. ‘Οπου ἐ Μπενλάρ πέ φτει δύρρωστες. ‘Τέ, ξαναγύρισμα στα πολλαίει βιβλιοπαλεία. ‘Η τυχη της βιβλιεψιδίης. ‘Η καμαρι τῶν ἀνηδίκων κλπ. κλπ.

¹ Ο μεγαλείτερος καὶ δὲ πιὸ μανιώδης βιβλιόφιλος τοῦ κόσμου ἦταν δὲ περίφημος Παρισινός συμβολαιογράφος Μπουλάρ, ποὺ ἔζησε στὶς ὥραῖς τοῦ περασμένου αἰῶνος.

Ο Μπονάδης ήταν από τούς πιο διαβατικούς ανθρώπους της εποχής του. Άστορος, δεν χάρτη στην βιοτάλι και άγνοιας να κάνει τον αυτοδιαγράφο, για πολλά χρόνια, ο μόνος θεωρήθηκε απότομαστός στο έπαγγελμάτων του καθ μόνο του και ποτέ άγονος βιβλία και μάλιστα δύσκολες ενέργειες κανένας πολύτιμο και σταύρο.

Πολλά γογγιόμα δύνως, χώρις στον έζησό του, στην έπαιγματική έχενταίδα και ικανατή του καθ' στην φύση των ιδέακτης πολλή μελλή περιουσία. Ετοι μπορούσε πελά να ζή ανέτα, χωρίς νάρη άναγκη να γέρεταις δυνώς του.

Εντονωτεύεις αλλούτερες είχε μεγαλώσει καί ο γογός του καθ' εἶρε πεινάγοντες φυστίδες.

Ἐτσι ὁ Μπούλαρ παρεχωρήσεις στὸν γυνό του τὰ συμβούλια γραφαεῖο του καὶ αὐτὸς ἐπεδόθη ἀποκλειστικῶς στὴν σύλλογη σπανίων βι-

λίλιον,, διστενγέτων καὶ πολύτιμον.
“Ολες σχεδόν τις ὄφες οἵ μεμάζας τοι τίς περνοῦσα γυναικόντας
ἄπο βιβλοποτίο σε πλανώμενη πολεμοπόλεων, φάγκοντας ἀσώματα, κυτ-
τάζοντας τὰ πάντα καὶ ἀγρούλοντας διωκόντας κα-
θε σπάνια ἀντίτιπο ποι ἐγρισκε, ἀφοῦ τοῦ τὸ ἐπέ-
τρεπε ἡ κούνισσα περιουσία τον.

«Ηρθαν ήμέρες ποι ἀγόμεσε ἀτ' τὰ πλάνων
βιδωτούειν αὐτῷ μετέφευε στὸ σπίτι τοῦ κώρου ὅλη-
κῆρα σπανίων βιβλίων... Τὸ σπίτι τοῦ ἦρε κο-
μόλεξτικῶς πλήμμυροίσει ἀπὸ βιβλία...»

Τού περισσότερου δομάτιου τού σπιτιού τού—τό
διότου σημειωτέον ήταν πολὺ μεγάλο και σύριγχον
ήταν γεμάτη βιβλία, τοποθετημένα εποι, ώστε
να πάνταν, διστά το δυνατόν λιγότερον χώρο. "Ο
που είχαν είδε τις συλλογές των ιεραρχών αὐτού
ο Μπονάρι είδε περισσότερα βιβλία κι ἀπό την Έ
πινακι Βιβλιοθήκη της Γαλλίας". Και όμως έκεινος
δεν ήμενε καθόλου ικανοποιημένος αὐτό που είχε
συγκεντρωθεί και διατήρηται στα βιβλιοπο-
λεῖα, διαφοράς ἄγραφας σωρούς βιβλίων και διαρ-
χός έγγιπτες με αὐτά νέα δομάτια τού σπιτιού του,

Τό πλάγια μπλέον είχε παραγίνει και οι συγγραφείς του προσπαθούσαν με κάθε τρόπο νύ τὸν συγχρατήσουν, μά ο Μπαζίλιο δὲν τοὺς ἄκουσε.

Ἡ γεναιά του ποὺ ἦταν λογική καὶ φρόνιμη γνώσεων καὶ ποὺ ἀγαποῦσε διστόσο τὸν σιζευγό της, τοῦ εἶτε μιὰ μέρα :

— Τί τὰ θέλεις ὅλα αὐτά τὰ βιδοῖα, ἀροῦ δὲν τα διαβάζεις; Κάθησε πρῶτα νὰ διαβάσσης ὅσα ἔγειρα μαζεύφει καὶ ἔπειτα ἀγοράζεις

Ο Μπολάριος βρήκε δύση την σεμβολή αρτί της συζύγου τον και πιστοπάθησε να την έφαμεση. «Αλλά» ήταν ποτέ δεν αντέναν να διαβαθούν όλες οξείες η χιλιάδες των βιβλίων; Ήταν γρήγορα λογών συνάρτηση; Πατήστηκε το διύβωνα και τόρωσε με την πλάτη των βιβλίων. «Αλλά για να μην τα καταλαβαθμίσουν ποιος οι οικείοι και συγγενείς του, θα ξεδίπλωσε όλους τους ένοιαστας πάνω από το ποδιά.

σπίτια ποὺ είχε στὸ Παρίσι και ὅσα βιβλία ἀγόραζε, τὰ μετέφερε στο σπίτι αὐτό, τὸ ὄποιον, πολὺ γοτήγουα γέμισε ὀλόκληρο!...

Μιά νύχτα, ο Μπονιάλας δέν πήγε στο σπίτι του νά κομητή. Ή γυναίκα του άριστη ήταν, με την ομορφιά της, ειδοποιώντας την αστινομία από τό πρωί, τέλος, έξισφυριθήν ούτε είχε περάσει όλη τη νύχτα και βαθύλιντας και ταυτοποιώντας τό σπίτι έκεινο, πού τό είχε κάνει δεύτερη βιβλιθήκη του, δύο μόλιςρα κάρωνα μέ βιβλία, τα όποια ήταν άγραψει την προηγούμενη ημέρα...

Κατόπιν της πλοκάλωσης αύτης, η γυναίκα του και ο γιος του έζαναν μια τρομερή σγηνή. Ό Μπονέλαρ άνεγνώστε τότε ότι τότελη παραπλεύρι και τοις ωραίωσης έπιστημας ότι δεν θα ζαναγρώθει πεις κανένα βιβλίο. Καί επειδή ήταν τιμώς και είσταινείδητος άνθρωπος, έγραψε πιστά τον όρρο τον.

“Η ἀπομίνα δύνις αὐτῇ, στην δύναι αἰτοκαταδίκωστική, τὸ στατικόν τοῦ βλύποντας τῶν ἄρρωστογε. Επαδὲ νερούσθεντα παρεπάτης πορφῆς, ἡ δύναι τῶν ἔρωτές στὸ κρεβάτι καὶ λίγῳ λίγουρι τὸν στελέη στὸν τάρο.

Τι οιχογενεῖά του φύναζε τότε τοὺς καλεσθέντας γνωτοῖς τοῦ Πλίνιου, οἱ ὅποιοι μεταχειρισθῆκαν καθε φάνακο καὶ καθε μέσο;

για να τον γατεψουν, αλλά είς μάτη. Ή γατάσσεις
τον έγειρουτέφερε. Τότε τεινή γυναικά του καθά-
δυτον των γαταδάνων που ήταν μερικοί δεμέτες πε-
ριόδου : Νά τον απέλασσον τού δύρσου του, να τον
άφησσον νά ξαναγρίση στις παλιές του λημέρια, στις
πολιωβούλωτοτελεία.

Κατόπιν λοιπόν καί της ασμούσης τῶν γραφῶν, ἐβαν μια μέρα ἐν πλάνῳ παλαιούσιευτουλή να περιέσῃ κατώ ὑπὸ τοῦ παραθύρου τοῦ ἀρρωστού, δια-
κολούτως τα βιβλία τοῦ.

Μοις άνοιξε την φοινίκην ότι Ματθαίος ήντις γέλλωνται από λαζαράτη. Η γυναίκα του τοιχώνται τον επιλημματικό, τον θωματικό να προσθήται πάλι να ληφθεί στο λαζαρέθιο. Εγκα τούτης έγινεν διά τον απαλλαγήν από τον οργά των ηρώων της θεούς δομέτων.

Γενάτος χαρά μη δυνεγγις Μπλάντα, φόναξε έ-
παν την πλακούδηλην αὐτήν μεταξύ αὐτού και τρέμοντας από τη
έπαυ άφοισε να γιανεί μη εξένει τα πάταγα βίβλα τη άποια, φε-
ναζά, άργωσε αμέσως. Κ' ἐπειτα από λίγες μέρες ήταν ἐντεῖλας

Οἱ συγγενεῖς τοῦ τῶν ἀφῆσαν δεῖ ξένεθερον καὶ ὁ Μπούλος ἀ-

πάντα τὰ γρῦπα τὰ παλαιότερα. Ήταν τότε ως εἴδων. Οι Εφεσιοί τούτοι έβλαπαν ώς γρῦπαν από την δύσκολην μὲ την τοπεῖαν θέσην σερδεράτας τους Διορκεῖς φυσιοποιούσες από μέσα τους. Έβαλε πάντα τὰ παιώνια τούτα τῶν τανόντων σχίνιστας οργιάζοντας από την παροπλινή τους πονητική. Ιστον πάντα πλήρεις τόνους σχίνιστας.

Πάινατε στις 6 Μαΐου 1825, πλήνονται μια βιβλιοθήκη από
80.000 τόμους, των οποίων οι συγγραφές των ποιητών στους πα-
νεπιμελεῖται των Παρασκήνων σε πολλές γλώσσες τις. Αντό ήταν το
άρχοντας της ποιησιάς είς άρχοντα καθ τις ποιητικές ίδιωσής τους βι-
βλιοθήκης.

Ο Μπογκάρης πήταξ απόφασην ότι μεταλλεύτερος βιβλιογράφος ή μάλλον βιβλιοδιάνοιγκος ανύψωτος δύναι τοῦτο κόσμου.

Το περιεχόμενο ουσώς σ τον ωκτώ των ιστορία είναι το εξής : Οι αγάρις ήταν το ζευγόπλευρη της βαθύτερης θάλασσας, οι σπουργένες τον ερδανάν έπληρκτοι δι' ένα μέτρο της πολύνεφτης διομάτια, από την οποία είχε γενιτορθένεται τη βάθυτη του, ήταν κλειστόμενό υπερ τεσσάρων κλειδώματος και ή πόρτα και τα παρεμβατά του καρφώνεται στεγάνη. Σανδαλισμένον το άνωναν καὶ γίνεται καὶ γίνεται μέτρον ηπειροτοπίων ανέθεται, τα άπονα δο Μαντούδη, έπειδη ήταν γοργός ται καὶ ίθισκος ἀνθρώπος, τα μάργαρά τε μέν, οὐδὲν τα ἔργων ἐκεί μέσα, γιαν να μη πειλοφορούνται στα Κονύδη

ENAYARTINO ENDAZKETIA

Στὸν ἵμενα τοῦ Ἀιδονόφυρον ἔστεθι πρὸ ἐτῶν οὐκέτη μὲν ὄπλῳ πεντὶ Ἐνοδοῖς κατασκωπισμένον ἀπὸ ταφῆς. Οἱ τούχοι ἡσαν κα-
πιούμενοι ἀπὸ διττῶ στόμαι τυρπαῖ, ἡσαν δὲ ἀ-
ποστροφοῖς ἀπὸ τῷ φωνάμα ταῖς τὴν ἐγκράψαντο. Τὸ
χαράκτινον αὐτὸν τῷ φωνάμα ταῖς τὴν ἐγκράψαντο κατά-
τέτονον τρόπο, λοιπὸν υπορροὴν εγκολα νὰ διαλιθῇ.
Κατασκωπισμῆς σ' ἄλλα μέρος καὶ νὰ ζαναδεῖ
μπος πρόστα. Η μεγάλη αἴθουσα τοῦ ἑπτακοσίων
αὐτῶν ἥλγε ρωμαϊκῶν 80 μέτρων καὶ πλάτους 6.22, παρά-
μετρα 4, σεβαστές καὶ χωροί 180, ὀντόβαθμοι